

XXI.

Forslag til Lov

om

Forhøielse af den ved Plakat af 29de October 1824 § 3 bestemte Betaling for Hundetegn i Kjøbstæderne, m. m.

§ 1.

Den i § 3 af Plakaten af 29de October 1824 om de Forholdsregler, som i Kjøbstæderne bør tagtages til Betyrggelse med Hensyn til Hunde, for Hundetegn bestemte Betaling af 1 Rd. forhøies til det Dobbelte. Det Beløb, hvormed Betalingen forhøies, tilfalder Kommunens Kasse.

For Hunde, der bestandigt holdes bundne, betales ingen Afgift.

§ 2.

De med Hensyn til Anmeldelse af og Betaling for Hunde i Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse i Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Løgstør, Marstal, Nørresundby og Silkeborg samt paa Kjøbstædernes udenbys Grunde.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Efterat det i Rigsdagens Samling 1866—67 Landstthinget forelagte Udcast til Lov om Forholdsregler imod løsgaaende Hunde i Kjøbstæderne og paa Landet var med adskillige Endringer blevet vedtaget af Folkethinget, blev Lovforslaget ved eneste Behandling i Landstthinget forkastet, nærmest paa Grund af den Modstand, som Udcastet under Forhandlingerne mødte for Landets Bedkommende.

Medens Justitsministeriet nu efter Gangen i Forhandlingerne om det fornævnte Lovudkast ikke har fundet Anledning til for Tiden at optage Sagen paany for Landets Bedkommende, har man derimod troet at burde søge Lovudkastet gennemført for Kjøbstædernes og de enkelte med disse i forskellige Henseender ligestillede Kommuners Bedkommende i Overensstemmelse med det af Folkethinget ved 3die

Behandling af Lovforslaget under §§ 1 og 2 vedtagne, og er Ministeriet blevet bestyrket hert ved et senere modtaget Andragende fra Kommunalbestyrelsen for Frederiksberg om, at Plakaten af 29de October 1824 maa søges udvidet til at gjælde for Frederiksberg Sogns Bydistrikt.

I Genhold til Foranstaaende er derfor det foreliggende Lovforslag affattet, idet alene Slutningen af § 2 i det tidligere af Folkethinget ved 3die Behandling vedtagne Lovforslag om, at Landdistrikter, som have Kommunalbestyrelse felles med en Kjøbstad, skulle anses i den her omhandlede Henseende som hørende til Kjøbstæder, er udeladt, hvilket efter Forhandling med Ingenrigsministeriet fandtes rettest, naar Loven ikke paatøntes at skulle omfatte Landet i Almindelighed.